Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

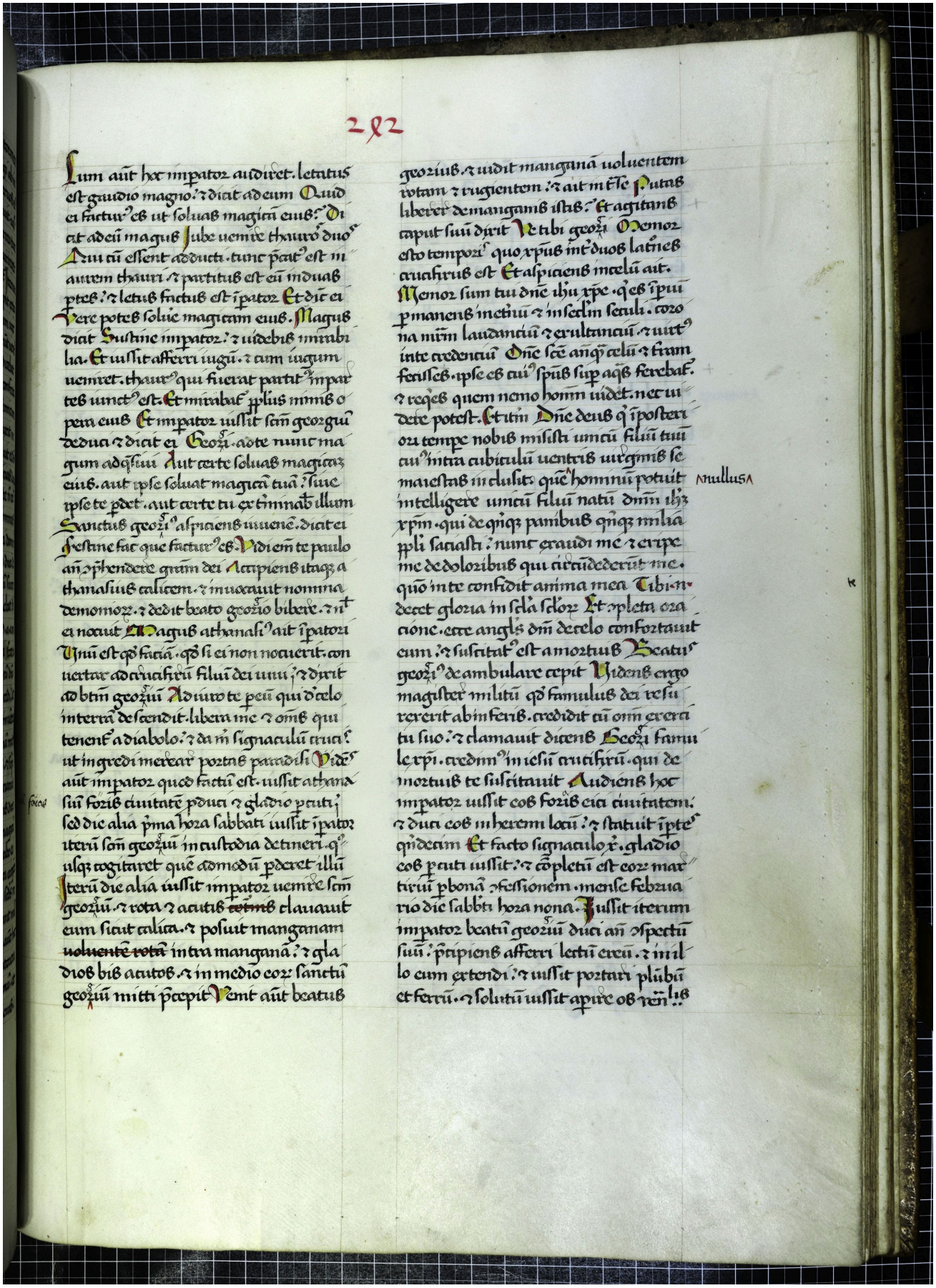

Cum aũt hec ĩpator audiret. letatus
est grandio magno. ⁊ dixit ad eum Quid
ei factur⁹ es ut soluas magicã eius? Di
cit adeũ magus Jube uenire thaurũ duos
Quos tũ essent adducti. tunc pcat⁹ est in
aurem thauri ⁊ partitus est eũ in duab
ptes. ⁊ letus factus est ĩpator Et dic ei
Vere potes soluĩe magicam eius. Magus
dixit Sustine ĩpator. ⁊ uidebis mirabi
lia. Et iussit afferri iugũ. ⁊ cum iugum
uenisset. thaur⁹ qui fuerat partit⁹ ĩpar
tes iunct⁹ est. Et mirabat ꝓplius mĩms o
pera eius Et ĩpator iussit scm̃ georgiũ
deduci. ⁊ dixit ei Georgi. adte nunc ma
gum adq̃ uinci Aut certe soluas magicas
eius. aut ipse soluat magicã tuã. Sine
ipse te pdat. aut certe tu ex timinab illum
Sanctus georgi⁹ aspiciens in aere. dixit ei
festine fac que facturus es. Vidi em̃ te paulo
ante ꝓhendere gentem dei Insipiens itaq; a
thanasius talibus. ⁊ inuocauit nomina
demonũ. ⁊ dedit beato georgio bibere. ⁊ nõ
ei nocuit Magus athanasi⁹ ait ĩpatori
Vnũ est q̃ facta. q̃ si ei non nocuerit. con
uertar ad aduersũ filiũ dei unũ. ⁊ dixit
ad btm̃ georgiũ Adiuro te per eũ qui de celo
in terrã descendit. liberã me ⁊ omẽs qui
tenent a diabolo. ⁊ da mi signaculũ tuum.
ut ingredi merear portas paradisi Vide⁹
aũt ĩpator quod factũ est. iussit athana
sium foris ciuitatẽ pduci ⁊ gladio pcuti.
sed die alia ꝓma hora sabbati iussit ĩpator
iterũ scm̃ georgiũ in custodia detineri. q̃
usq; cogitaret quẽ admodũ pderet illũ
Iterũ die alia iussit ĩpator uenire scm̃
georgiũ. ⁊ rota ⁊ acutis clauis
cum sicut cauta. ⁊ posuit manganam
uolumẽ rotã in tra manganã. ⁊ gla
dios bis acutos. ⁊ in medio eor⁹ sanctũ
georgiũ mitti precipit Venit aũt beatus
georgius. ⁊ uidit manganã uoluentem
rotam ⁊ rugientem. ⁊ ait mihi se putas
liberari de mangamb⁹ istis. Et agitans
caput suum dixit Vae tibi georgi Memor
esto temporis quo xp̃us in duos latrones
crucifixus est Et aspiciens celũ ait.
Memor sum tui dñe ihu xpe. q̃es ĩpu
p manens in etũ ⁊ in seculum seculi. cor
na mĩm laudantiũ ⁊ exultantiũ. ⁊ uirt⁹
inte credentiũ Dñe scẽ ang̃e celi ⁊ tum
fulsisses. ipse es cui⁹ spũs sup aq̃s ferebat.
⁊ reges quem nemo homĩm uidet. nec ui
dere potest. Et tũc Dñe deus q̃ ĩposteri
or⁹ tempe nobis misisti unicũ filiũ tuũ
cui⁹ intra cubiculũ uentris uirginis se
maiestas in clusit. quẽ hominũ potuit nullus
intelligere unicũ filiũ natũ dñm ihm̃
xp̃m. qui de q̃q; pannis q̃q; mĩmis
ppli sacrasti. nunc ergo audi me ⁊ eripe
me de doloribus qui circũdederũt me.
quõ in te confidit anima mea Tibi in
decet gloria in scla sclor⁹ Et ꝓpterea
cione. cete angelis dñm decelo confortant
eum. ⁊ suscitat⁹ est a mortuis Beatus
georgi⁹ deambulare cepit Videns ergo
magister militiũ q̃ famulus dei resu
rexerit ab inferis. credidit cui omnia crescu
tu suo. ⁊ clamauit dicens Georgi famu
le xp̃i. credim̃ in iesũ crucifixũ. qui de
mortuis te suscitauit Audiens hoc
ĩpator iussit eos foris eici ciuitatem.
⁊ duci eos in herem locũ. ⁊ statuit ĩpte⁹
q̃ decem Et facto signaculo ꝛ. gladio
eos pcuti iussit. ⁊ cõpletũ est eor⁹ mar
tirium pbonã ꝛfessionem. mense febua
rio die sabbti hora nona. Jussit iterum
ĩpator beatũ georgiũ duci añ ꝛspectũ
suum. ꝓpiens afferri lectũ ereũ. ⁊ in il
lo cum extendi. ⁊ iussit portari plumbũ
et ferrũ. ⁊ solutũ iussit apponi ob pen̄is